

ת"פ 37944/05/15 - מדינת ישראל נגד דוד פרנוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37944-05-15 מדינת ישראל נ' פרנוך
לפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבירן אסבן
המאשימה
נגד
דוד פרנוך
ע"י ב"כ עו"ד יעל מסיקה
הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. במועד הרלוואנטי לכתב האישום - דהיינו: ביום 4.11.14 - התגורר הנאשם בבית משותף ברחוב הכרמל (בשוק הכרמל) בתל-אביב, בו התגוררה גם גב' מ ק (להלן - הבניין ומ, בהתאמה).
גב' ר כ (להלן - המתלוננת), חברתה של מ, ביקרה בדירתה של מ באותו הערב. האירוע מושא כתב האישום אירע עת יצאה המתלוננת מדירתה של מ, על מנת ללכת לביתה. יוטעם, כי אין מחלוקת על כך שעובר לאירוע זה לא היתה היכרות כלשהי בין המתלוננת לבין הנאשם.
2. בעובדות כתב האישום נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 4.11.14, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, יצאה המתלוננת מדירתה של מ בכדי ללכת לביתה. המתלוננת החלה לרדת במדרגות הבניין ופגשה בנאשם, שהחל לעלות במדרגות.
 - לפתע תקף הנאשם את המתלוננת, ללא כל סיבה. הנאשם התנפל על המתלוננת מאחור והפיל אותה. המתלוננת זעקה לעזרה, או אז ניגש אליה הנאשם שנית, תפס אותה בחוזקה בשיערה ודחף אותה על מנת שתתגלגל מהמדרגות. לאחר שהמתלוננת נפלה מספר מדרגות ניגש אליה הנאשם בשלישית, תפס אותה בשערה, אחז בראשה והכה בראשה במדרגות, תוך שסטר לה בצדי ראשה.
 - המתלוננת זעקה וקראה למ. כאשר שמע הנאשם את מ מגיעה הוא עזב את המתלוננת, עלה במדרגות ונכנס לדירתו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שפשוף במרפק שמאל ומכה יבשה בישבן.
 - למקום הגיעו שוטרים. הנאשם - שהיה בדירתו - התבקש להתלוות לשוטרים אך סירב, וכשנתבקש להציג תעודת זהות דחף את השוטר האני מרהג'י והפיל אותו. שוטר נוסף ניגש לנאשם

עמוד 1

וניסה להשתלט עליו. השוטר מרהג'י הצטרף ואז תקף אותו הנאשם בכך שהיכה בפניו במכת אגרוף וניסה לנגוח בראשו.

3. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בשלוש עבירות: תקיפת הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפת שוטר, לפי הוראות סעיף 273 לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין.

4. שמיעת התיק התעכבה בשל אי-התייצבות חוזרת ונשנית של הנאשם, שבסופו של דבר התייצב בבית המשפט רק לאחר שהוצאו נגדו מספר צווי הבאה (ר' בפרוטוקול, עמ' 1-9). תשובת הנאשם לאישום נמסרה מפי באת-כוחו, שציינה כי "**הנאשם כופר בכתב האישום. הנאשם מודה בהימצאותו בזמן ובמקום**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 11).

באשר לתקיפת המתלוננת טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם "**נפל במדרגות ובמהלך ההתגלגלות במדרגות נפל על המתלוננת ואז כנראה מאותו חוסר שווי משקל גם אחז בשערה**".

באשר לעבירות נגד השוטרים ציינה ב"כ הנאשם כי הנאשם מודה שלא התלווה לשוטרים ולא הציג תעודת זהות, ואף שדחף את השוטר מרהג'י - והכל על רקע שכרות - אך הכחישה כי הנאשם הפיל את השוטר, היכה בו או ניסה לנגוח בראשו.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי השוטרים השתמשו כלפי הנאשם בכוח בלתי מידתי ובלתי סביר בניסיונות העניין, בין היתר תוך שימוש באקדח טייזר.

ב. עיקר פרשת התביעה:

5. מטעם המאשימה העידו בבית המשפט מ והמתלוננת, שני שוטרים אשר הגיעו למקום האירוע וכן השוטר-החוקר, שגבה את הודעת הנאשם. כמו כן הוגשו מספר מוצגים.

(1) עיקר עדותה של המתלוננת:

6. המתלוננת תיארה את האירוע, בחקירתה הראשית, כלהלן:

אני קפצתי לבקר את חברה שלי מ... קפצתי אליה, שתיתי אצלה כוס קפה, ואז היה סביבות 20:00 התחיל החדשות, אמרתי לה להתראות ויצאתי... כשהגעתי למדרגות הוא (מצביעה על הנאשם), אני עמדתי בתחילת המדרגות, והוא היה בסוף המדרגות לעלות. אני ירדתי, הוא עלה, נפגשנו באמצע ואז המשכתי לרדת ואיזה שלוש-ארבע מדרגות לפני הסוף פתאום הרגשתי מישהו מזנק עליי מלמעלה והפיל אותי על הרצפה. בשנייה הראשונה חשבתי שהוא מעד, והוא קם ורציתי לקום מהרצפה כי הוא היה עליי ואז אני רציתי גם לקום, הוא בא ותפס אותי בשערות והתחיל למשוך אותי... הוא פשוט התחיל לגרור אותי מהשיער וניסה לדחוף אותי שאתגלגל במדרגות עוד פעם. למזלי אני כבדה, וגם התחלתי לצרוח, צרחתי בהיסטריה והשתוללתי ככה עם הידיים והרגליים. צעקתי הצילו. הוא גרר אותי והצליח לגלגל אותי רק כמה מדרגות. הייתי עם ידיים על הרצפה, ואז הוא בא וירד את המדרגות והוא בא אליי ותפס

אותי מהשיער והתחיל לדפוק לי את הראש על המדרגה. הוא הביא לי כמה בוקסים פה (מסמנת על ראשה). אני כל הזמן צרחתי כמו שלא צרחתי בחיים שלי, הייתי בטוחה שהוא הולך לרצוח אותי, צרחתי והשתוללתי הצילו הצילו, וקראתי לחברה שלי. הוא הביא לי כל הזמן בוקסים איפה שהוא יכול, הייתי עם ידיים על הראש כי ניסיתי להגן על עצמי. ואז ברגע שחברה שלי יצאה... איך שהיא אמרה ר, הוא פשוט עזב אותי כמו בנאדם שהתעורר מחלום... והתחיל לעלות (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 4 ואילך)^[1].

7. המתלוננת הוסיפה וציינה, בהגינותה, כי היא אינה חושבת שהנאשם רצה לשדוד אותה, או שהיה לו משהו אישי נגדה, אלא רק שהוא היה "מסטול רצח" ועקב כך מלא זעם (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 23 ואילך). באשר לגרסה מטעם הנאשם, שלפיה הנאשם לא תקף אותה אלא רק התגלגל עליה, אמרה המתלוננת: "זה היה יכול להיות נכון, גם אני בהתחלה חשבתי ככה. אם הוא לא היה בא ותופס אותי ככה בשיער ומושך אותי ואם הוא לא היה עושה את כל מה שהוא עשה אחרי זה" (שם, שורה 31 ואילך).

8. המתלוננת נחקרה חקירה נגדית מקיפה ונמרצת, אך עמדה על גרסתה. המתלוננת אישרה כי באותה עת החלו שיפוצים בבניין, אך עמדה על דעתה ושללה את האפשרות שבעקבות עבודות שיפוצים נפל עליה הנאשם; הגם שנשאלה על כך שוב ושוב. המתלוננת הדגישה, בהקשר זה, כי הנאשם משך בשערותיה והלם את ראשה במדרגה - פעולות שאינן מתיישבות עם נפילה או התגלגלות עקב מעידה (ר' למשל בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 10; עמ' 34 שורה 3 ואילך).

9. ב"כ הנאשם הטיחה במתלוננת כי היא "מאדירה פרטים", בעקבות הטראומה שחוותה באירוע, אך המתלוננת השיבה - בצורה אותנטית - כלהלן:

לא האדרתי שום דבר, הכל אמרתי אחד לאחד, אני זוכרת את זה עכשיו כשאני מספרת לך את זה, אני רואה את הכל מול העיניים, זה לא עובר לך. אני הייתי בתקופה רעה אחרי זה, לקחתי כדורי הרגעה, אני לא עבדתי, לקחתי חופשה מהעבודה, הייתי במצב כזה, לאסוף את עצמך ולהתחיל שוב פעם ולהבין, זה לא שעשיתי לו משהו. זה לא שאמרתי לו משהו... הוא היה מסטול והוא החליט שהוא רוצה להוציא עליי זעם (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 15 ואילך).

10. המתלוננת נשאלה מדוע לא נכנסה לדירתה של מ לאחר התקיפה והשיבה: "כי הוא התחיל לעלות, היא (מ - ש.א.) ראתה אותו עולה, ואז מישהו מלמעלה התחיל לרדת והייתי בטוחה שהוא הולך לתקוף אותי עוד פעם, נכנסתי להתקף היסטריה, ברחתי, לא רציתי להישאר במקום" (שם, עמ' 31 שורה 15 ואילך). המתלוננת הסבירה כי לא פנתה בתחילה למטרה משום שלקח לה זמן לעכל את האירוע, כאשר לאחריו כל מה שרצתה לעשות היה ללכת הביתה (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 19 ואילך). כשנשאלה המתלוננת כיצד ייתכן שהחבלות שנמצאו עליה היו מינימליות - חרף האלימות הקשה שלטענתה הופעלה כלפיה - היא השיבה: "מישהו מלמעלה שמר עליי" (שם, עמ' 33 שורה 12 ואילך).

(2) עיקר עדותה של מ:

11. מ תיארה את האירוע, בחקירתה הראשית, כלהלן:

... ואני חברות הרבה מאוד שנים, היא באה לבקר אותי, שתינו קפה, דיברנו, היתה צריכה ללכת הביתה, הלכה הביתה, נעלתי את הדלת, ישבתי. כעבור כמה דקות אני שומעת צעקות, מה, מה, מה...

רצתי החוצה, טרקתי את הדלת, רצתי במסדרון, פתאום הבנתי שר היא זו שצועקת, ואז ראיתי את השכן שלי ([מ]צביעה על הנאשם) עולה במדרגות, אני רצתי במסדרון, עמדתי בנקודה ליד המעקה, אני הסתכלתי על ר מלמעלה ואני רואה את ר בפינה תופסת את הראש שלה בידיים, הוא בדיוק עולה מולי, תפסתי במעקה ושאלתי קרה לך משהו, והיא טענה שהוא הרביץ לה. אני מסתכלת עליו, הוא עולה מולי, אני מחזיקה במעקה ושואלת אם הוא עשה לה משהו, הוא לא מדבר... (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 18 ואילך).

12. בהמשך הדברים פירטה מ את דרך התרחשות האירוע, כפי שסיפרה לה המתלוננת. מ הוסיפה כי ניסתה באותו שלב להרגיע את המתלוננת, אך "פתאום איזשהו שכן ירד במדרגות" והמתלוננת, אשר שמעה צעדים, "רצה כזה ספרינט" וברחה מן הבניין (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 6 ואילך).

מ סיפרה עוד, כי לאחר הגעת השוטרים למקום היא עלתה עמם לדירת הנאשם. לדבריה, "הדלת אצלו (אצל הנאשם - ש.א.). היתה פתוחה, הוא שכב על הספה בסבבה, היה נינוח ואז אמרתי לשוטרים שזה הוא" (שם, שורה 16). מ הוסיפה, כי המתלוננת לא רצתה להתלונן במשטרה מתוך פחד שהנאשם ירדוף אחריה ויחפש אותה, אך היא שכנעה אותה לעשות כן.

13. כמו המתלוננת, גם מ נחקרה בחקירה נגדית מקיפה ונמרצת, שבמהלכה אף הוגשו שתי ההודעות שמסרה במשטרה (ר' ההודעה נ/2, מיום האירוע 4.11.14, וההודעה נ/3, מיום 5.11.14). מ הבהירה כי היא מכירה את הנאשם כשכן, אך לא מעבר לכך. כשנשאלה אם היא ראתה את אירוע התקיפה, השיבה מ: "בוודאי שלא, אבל הוא (הנאשם - ש.א.) היחיד שעלה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 32). כשנשאלה אם ראתה חבלות על המתלוננת השיבה: "ראיתי את השיער שלה פרוע, אי אפשר לראות חבלה באותו רגע, רציתי שהיא תישאר אבל היא ברחת...". (שם, עמ' 37 שורה 32).

14. כאמור, ב"כ הנאשם ביקשה להגיש את הודעותיה של מ, על מנת להצביע על סתירות-כביכול בהשוואה לעדותה בבית המשפט. ואולם, בהודעתה הראשונה מסרה מ תיאור דומה למדי לזה שמסרה בעדותה בבית המשפט, בכל הפרטים המהותיים. מ ציינה כי לאחר שהמתלוננת עזבה את דירתה כדי ללכת לביתה:

...כעבור דקה פתאום שמעתי צרחות וצעקות ממנה שהיא (המתלוננת - ש.א.) קוראת בשמי. לא הבנתי מה קורה חשבתי שהיא נפלה. רצתי החוצה צעקתי מה קרה. השכן עובר אותי לעלות לקומה. היא צעקה אליי הוא תקף אותי שאלתי אותה מי היא אמרה שהאדם שעלה עכשיו...

לפי מה שסיפרה לי היא ירדה והוא עלה... לפתע הרגישה שמישהו קפץ עליה וסחב לה את השערות, הפיל אותה על המדרגות ונתן לה בוקסים, ודפק לה את הראש בקיר (נ/2, שורה 4 ואילך).

15. מ נשאלה אם ראתה חבלות על המתלוננת, בטרם שזו נמלטה מהבניין, והשיבה: "לא, אבל כולה רעדה ולא ידעה מה לעשות עם עצמה" (נ/2, שורה 25). תיאור דומה של האירוע מסרה מ בהודעה נוספת, שכאמור נגבתה ממנה למחרת היום (ההודעה נ/3 מיום 5.11.14).

(3) עיקר עדויות השוטרים ומוצגי התביעה:

(א) עיקר עדותו של השוטר האני מרהג'י:

16. השוטר מרהג'י תיאר את פרטי האירוע בדו"ח פעולה שערך, אשר הוגש חלף עדותו הראשית, כלהלן:

...יחד עם שותפי אילן חזן ניגשנו למודיעה בשם מ... (שסיפרה כי) כאשר סיימה והלכה הביתה ר ירדה במדרגות בקומה ראשונה כאשר עלה במדרגות חשוד וכאשר עבר אותה הוא הסתובב וירד במדרגות אחז בשערה משך אותו והפיל אותה ארצה ואחז בראשה והלם אותו ברצפה נתן לה מכות ודחף אותה מכל המדרגות. היא החלה לצרוח עד שחברתה מ יצאה מהדירה ניגשה לחדר מדרגות והבחינה בחשוד עולה למעלה לקומה שניה. היא שאלה את ר מה קרה ור אמרה לה שהוא תקף אותה הבחור שעלה. מדובר בשכן של מ היא זיהתה אותו בוודאות עולה לדירה שלו בקומה שנייה. כמו כן פועל ערבי שעובד בבניין ירד מקומה שנייה לקומה ראשונה... ב מהבהלה חשבה שהשכן חזר לתקוף אותה פשוט נבהלה וברחה מהמקום לביתה ביפו. בשלב זה לאחר שקיבלתי את כל הפרטים טלפנתי לר לבדוק על שלומה, היא לא זקוקה לטיפול רפואי אך מתלוננת על כאבים באזור האגן עקב הנפילה בראש ושפשופים בידיים מהמכות שקיבלה מהחשוד. ביקשתי ממנה להגיע לתחנה או שאני אגיע אליה לגבות עדות אך היא לא מוכנה לשתף פעולה כי היא פוחדת, אך בשיחה איתה היא טענה בדיוק במילה מה שהשכנה סיפרה... (ר' בדו"ח הפעולה ת/2).

17. השוטר מרהג'י הוסיף וציין, בדו"ח הפעולה, כי לאחר מכן הצביעה מ על דירת הנאשם, או אז:

...ניגשנו לדירתו אשר היתה פתוחה דפקנו על הדלת אך לא היה מענה. נכנסנו פנימה תוך כדי שאנחנו מזדהים משטרה, מבחינים בחשוד שוכב על הספה מול המחשב הנייד כאשר לידו בקבוק אלכוהול פתוח ריק וריח חזק של אלכוהול בחדר. ניסינו לתקשר עם החשוד אך הוא ביקש שנצא מהדירה ולא מוכן לשתף פעולה. במהלך שיחה חד צדדית עמו הוא מלמל מילים לא מובנות ולא קשורות לאחר מכן אמר מי אתם לאחר שאמרנו לו שאנחנו שוטרים. אני אישית הוצאתי תעודת שוטר והראיתי לו את התעודה אך הוא עדיין סירב לתקשר. בשלב זה הודעתי לו שהוא מעוכב בגין תקיפה ושעליו להתלוות אלינו לתחנה אך הנ"ל סירב לשתף פעולה בכך שהוא לא זז...

...הוא לבש נעלי בית, לאחר מכן התבקש לתת לנו תעודת זהות... הוא הוציא מתוך קופסה קטנה את תעודת הזהות, אחד אותה בידו, ביקשתי ממנו את תעודת הזהות אך סירב לתת לי אותה. פתאום הוא הסתובב ומסיבה לא צפויה הוא דחף אותי בחוזקה בשתי ידיו בחזה שלי הפיל אותי לכיוון המטבח, נפלתי ארצה, שותפי ישר דחף אותו לכיוון הספה ישב עליו. אני קמתי רצתי לכיוונו ניסינו להשתלט עליו כאשר הוא מתנגד ומשתולל נראה כאילו בהתקף זעם הוא נתן לי בוקס לפנים בצד שמאל שוב חזרתי לאחור בעוד שותפי מנסה לאחוז לו בידיים הנ"ל הופל ארצה וראש[ו] נחבט ברצפה כאשר אני מנסה לתפוס את ראשו ומונע ממנו לנגוח בי ו[ב]שותפי אני הוצאתי את הטייזר והשתמשתי בשוקר ברגל ימין שלו דבר שגרם לו להירגע מעט... במהלך הנסיעה לתחנה הוא ביקש סליחה אין ספור פעמים על כך שהוא תקף אותי (ר' בדו"ח הפעולה ת/2).

18. עוד יש לציין, כי בנספח לדו"ח הפעולה נרשם: "**לציין שהשימוש בשוקר היה לצורך הגנה עצמית, היה שימוש בשוקר למשך חמש שניות דבר שגרם לנו לכבול אותו בלי להשתמש יותר בכוח. לציין שלא הוזהר לגבי שימוש בשוקר מאחר ולא היה [ז]מן כי הוא תקף אותנו**" (ר' ת/2).

19. השוטר מרהג'י ציין, בחקירתו הנגדית לפניי, כי הוא זוכר את האירוע במעורפל בלבד (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 9). חרף זאת, הוא נחקר נגדית ממושכות, בעיקר בעניין האינטראקציה בינו לבין הנאשם ונסיבות הפעלת אקדח הטייזר. השוטר מרהג'י הדגיש כי האקדח הופעל כ"שוקר" בלבד, שזו פונקציה שונה לגמרי, וזאת לצורך הגנה עצמית נוכח השתוללות הנאשם (שם, עמ' 20 שורה 15 ואילך).

20. ב"כ הנאשם ביקשה להגיש את דו"ח המעצר, שערך השוטר מרהג'י, והדו"ח הוגש (סומן נ/1). בדו"ח מצוין כי הנאשם נעצר בחשד לתקיפה ותקיפת שוטרים ותגובת הנאשם לכך היתה "**מלמולים לא מובנים**". ב"כ הנאשם שאלה את השוטר מרהג'י מדוע חתימת הנאשם אינה מופיעה על דו"ח המעצר, אך הלה השיב שאינו זוכר (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 18).

(ב) עיקר עדותו של השוטר חזן:

21. השוטר אילן חזן הגיע כאמור לזירת האירוע יחד עם השוטר מרהג'י. גם הוא ערך דו"ח פעולה, "**בהמשך לדו"ח פעולה של שותפי האני**", שהוגש חלף עדותו הראשית (ר' דו"ח הפעולה ת/3). בדו"ח תומך השוטר חזן בגרסת השוטר מרהג'י בכל הקשור לפעולתם בזירת האירוע, לרבות אופן ודרך מעצרו של הנאשם. יש לציין כי השוטר חזן הסביר שהוא מעיד על סמך הדו"ח (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 17), שכן התקשה מאוד בזכירת פרטי האירוע (ר', למשל, שם, שורה 23; עמ' 24 שורה 8 ואילך; עמ' 26 שורה 5).

(ג) עיקר עדותו של השוטר-החוקר גלעד נגבי:

22. השוטר נגבי הוא החוקר שגבה את הודעת הנאשם ביום 5.11.14, החל בשעה 01:43 (ההודעה הוגשה וסומנה ת/1). הנאשם הוחשד בתקיפת המתלוננת ובעבירות נגד השוטרים, הכחיש את המיחוס לו, אך בהמשך ענה לשאלות שנשאל על דרך ההתחמקות ואף הודה במקצת העובדות; כלהלן:

ש. הלילה כשעלית במדרגות בניין מגוריך עברת ליד בחורה ותקפת אותה וגרמת לה לחבלות, תגובתך?

ת. לא זוכר שתקפתי אף אחד הערב.

ש. מעדויות עולה כי אתה תפסת את הבחורה בשיער ומשכת אותה כך שהיא נפלה על המדרגות ואז דחפת אותה במדרגות, תגובתך?

ת. אני לא זוכר דבר כזה.

ש. האם אתה טוען שלא עשית את זה?

ת. אני לא עשיתי שום דבר בכוונה.

...

- ש. **תסביר לי מה היה שם?**
- ת. **לא רוצה להגיד לך, מעדיף לא לפרט, לא היה התנפלות, שנינו נפלנו במדרגות, אולי במהלך הנפילה משכתי לה בשיער, אני לא יודע.**
- ש. **איך הגעתם למצב שנפלתם?**
- ת. **אני לא זוכר, אני לא זוכר שתקפתי אותה, אין לזה עדים** (ר' ת/1, שורה 7 ואילך).

23. הנאשם ציין עוד, בהודעתו האמורה, כי הוא אמנם שתי אלכוהול באותו הערב, וכדבריו: "רבע בקבוק ליקר, 16% אלכוהול" (ת/1, שורה 33). באשר לכך שסירב להזדהות בפני השוטרים אמר הנאשם: "זה היה אחרי ששתיתי וסירבתי לתת להם אותה וכנראה שעצבנתי אותם בטעות ואני צריך להתנצל" (ת/1, שורה 36). כשנשאל הנאשם מדוע סירב להתלוות לשוטרים לתחנת המשטרה, גם לאחר שהודיעו לו על מעצרו, השיב הנאשם: "כן, אפשר להגיד שלא הבנתי למה הם פורצים לי לדירה פתאום וכל מיני כאלה" (ת/1, שורה 39).

בנוסף, הנאשם אישר כי "יכול להיות" שהוא דחף את אחד השוטרים (ת/1, שורה 45); והוסיף: "אם הם התנהגו כמו שהתנהגו בטח הי[ת] להם סיבה ואני מכבד שוטרים, אני לא זוכר שהשתוללתי, כשניסו לתפוס אותי ככה, נרגעתי, אני יכול להבין את העבודה שלהם, אין לי בעיה עם שוטרים, אני לא זוכר מה היה כי הייתי שיכור". הנאשם הכחיש כי נתן אגרוף למי מהשוטרים, או ניסה לנגוח בו, וציין כי השוטרים "קצת" הרביצו לו כשניסו להשתלט עליו ו"גם עשו לי עם החשמל".

24. ב"כ הנאשם ביקשה לחקור את השוטר נגבי אודות נסיבות גביית הודעתו של הנאשם, אך מטבע הדברים הוא לא יכול היה לזכור נסיבות אלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 13-14). ב"כ הנאשם הטיחה בשוטר נגבי כי הוא חקר את הנאשם על אף שהלה היה "שיכור לגמרי", אך השוטר נגבי השיב שאינו סבור כך שכן שיכור לגמרי "זה מצב שהוא לא יכול לענות" (שם, עמ' 13 שורה 13).

(ד) עיקר מוצגי התביעה:

25. מטעם המאשימה הוגשו מספר מוצגים - נוספים על אלה שאוזכרו עד כאן - ובהם תמונות המתלוננת, שבהן ניתן לראות שפשוף על מרפקה של המתלוננת וכן שטפי דם נרחבים (ר' התמונות ת/4).

כמו כן הוגשה תעודה רפואית אודות בדיקת המתלוננת מיום 5.11.14. בממצאי הבדיקה נרשם: "בוכה... באי שקט. סימני חבלה שטפי דם בישבן מימין, במרפק" (ר' בתעודה הרפואית ת/6).

עוד הוגשו דיסק הקלטת שיחת הטלפון למוקד 100 (ת/5ב) וכן מזכר בו תומללו עיקרי הדברים שנאמרו בשיחה (ת/5א).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

26. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו. בחקירתו הראשית תיאר הנאשם את האירוע עם המתלוננת באופן מעורפל-משהו, הגם שאישר את מעורבותו בו, כלהלן:

באותו יום שתיתי בירה. הגעתי הביתה והתחלתי לעלות במדרגות. הבניין היה בשיפוצים. זה היה קשה להתפקס. השכנה יצאה ונפלנו במדרגות. אני צריך להגיד את האמת. אני לא יודע. יכול להיות שהיא פגעה בי ויכול להיות שהיא נתנה לי מכות ואגרופים. בגלל שאני בסיטואציה הזו שאני הייתי אחרי בירה, זה בירה לא 200 בקבוקים או משהו. אותו הדבר הייתי יכול להגיד עליה. ראיתי את העדות של האנשים שישבו פה, של האישה והחברה שלה, ואני יכול להגיד שאם מישהו היה עושה את זה לחבר שלי גם הייתי מתלונן וצועק. זה מה שאני יכול להגיד... (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 21 ואילך).

ובהמשך:

אני רוצה להגיד לך שאני חושב שיש הרבה מקרים שלמשל שמישהו נתקל במישהו באוטובוס ואז מושך אותו אחריו, ונכנס לפאניקה מהמצב עצמו ואז לבן אדם השני נראה שאני דופק לו מכות. זה מסוג המקרים האלה. בגלל שהייתי שתוי אין לי חזקה להגן על עצמי אבל עדיין אף אחד לא יכול להגיד ששתיתי 20 בקבוקי וודקה ולא יכול להגיד מה היה באותו יום. לפחות אני יכול להגיד שזה קורה אין סוף פעמים הדברים האלה, ואם אתה היית שופט כל מקרה כזה, היו לכם מלא מקרים (שם, עמ' 42 שורה 7 ואילך).

27. הגם שבהודעתו במשטרה סיפר הנאשם כי לא הבין מדוע הגיעו השוטרים לדירתו - וכעולה מעדות השוטר מרהג'י אף שאל את השוטרים מי הם - בעדותו לפניי סיפר הנאשם כי הוא דווקא המתין לבואם של השוטרים. הנאשם הסביר כי מכיוון שכל "נגיעה באישה" היא "ואו", הוא ציפה להגעתם של שוטרים לאחר האירוע עם המתלוננת. לדבריו, הוא המתין לשוטרים בשכיבה נון-שלנטית בדירתו, תוך ששתה ליקר (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 23 ואילך).

28. באשר לעבירות נגד השוטרים הכחיש הנאשם בתחילה כי הוא תקף את השוטר מרהג'י באגרופ, הגם שהודה במתן "טפיחה" ואף הביע הבנה להתנהגותם ותגובתם של השוטרים כלפיו; כלהלן:

אני לא יכול להפיל שוטר כזה ענק, שהעיד שנתתי לו אגרופ והפלתי אותו. אני מבין דבר אחד. אני כן עשיתי משהו רע, אני נתתי לו טפיחה אחרי חצי שעה שהם עומדים אצלי בבית ואני מבין שהם רוצים להוציא ממני משהו. על כ[ל] פנים, כל המשפחה שלי ברוסיה שוטרים, ברגע שאתה נותן טפיחה קלה לשוטר יש לו את כל הזכות לעשות הכל... גם בחור בן 15, כששוטר נכנס אליך הביתה ואתה עושה משהו באלימות, השוטר לא יודע איך להגיב, ויש לו את כל הזכות להגיב. אסור להרים יד על שוטר. התגובה חריפה שלהם, קיבלתי שוקרים, קבלתי מכות לראש והכל בסדר. אסור להרים יד על שוטר. כל בן אדם בוגר שמבין מה קורה, יודע את זה. אני מסכים עם זה לגמרי (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 31 ואילך. במקום אחר הסביר הנאשם כי תגובה חריפה של שוטר היא מוצדקת, משום שהשוטר לא יכול לדעת אם האדם העומד מולו הוא חמוש. שם, עמ' 44 שורה 27).

29. עם זאת, בהמשך הדברים הזכיר הנאשם "דחיפה" ואף "אגרופ קטן" שנתן לשוטר; וכדבריו:

ת. ...כשאתה פוגע בשוטר ונותן לו דחיפה והתגובה שלו קטלנית, זה מוצדק

לגמרי. אם מישהו היה נותן לי דחיפה במשמרת כשאני באבטחה זה בסדר גמור.

ש. מה הייתה התגובה הקטלנית?

ת. זה שאני נתתי אגרוף קטן, והוא אמר שדחפתי אותו זה מצחיק אותי.

ש. למה התכוונת בתגובה קטלנית?

ת. זה שוקרים. אם לא הייתי שיכור לא הייתי עושה את זה. כמובן... (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 8 ואילך. בהמשך הדברים, בשורה 18, הסביר הנאשם כי "כמובן שהתעצבנתי" על השוטרים שהגיעו לדירתו - משום שחשב שהם מנסים להוציא ממנו אמירות שונות - ועל כן נתן לשוטר "טפיחה").

30. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על גרסתו בחקירה הראשית, שלפיה עובר לאירוע עם המתלוננת הוא שנה בקבוק בירה אחד בלבד, ורק לאחר מכן - כשנכנס לדירתו והמתין לשוטרים - שנה עוד ליקר (ר' בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 5 ואילך). הנאשם נשאל אודות גרסת המתלוננת נגדו והשיב, מחד גיסא, "אני יכול להעיד בכלל אחרי ששתיתי בירה?", אך הוסיף, מאידך גיסא, "זה בירה, לא וודקה ולא סמים" (שם, שורה 28 ואילך).

31. הנאשם נשאל מדוע הוא לא עזר למתלוננת - אם לגרסתו הם רק נפלו יחדיו במקרה במדרגות - והנאשם השיב: "בגלל שזה אישה שאולי רוצה לעשות ביזנס" (ר' בפרוטוקול, עמ' 49 שורה 2). כשנשאל הנאשם על מה אותה אישה תעשה ביזנס, הוסיף: "שאולי פגעת בה ואולי לא פגעת בה".

32. בהמשך הדברים הוסיף הנאשם וציין: "אני בעצמי עובד באבטחה. לא הייתי נוגע בשוטר... אין לי בעיה עם השוטרים, הכל בסדר. אני מצטער. אם האישה הזו רצתה לראות שקיבלתי את שלי, אז קיבלתי את שלי. ישבתי 5 ימים במעצר..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 49 שורה 28 ואילך). לבסוף, כשנשאל הנאשם אם היה מתנצל בפני המתלוננת ואם יש בליבו חרטה על מה שקרה, הוא השיב:

אין לי חרטה. אני לא יכול להגן על עצמי כי שתיתי בירה. ברמה האישית כשמישהו עושה למישהו דבר כזה, מושך לו בשערות, אולי היא משכה לי בשערות, ברור שהייתי צריך להתנצל (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 5 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

33. האירוע מושא כתב האישום נחלק לשני חלקים - הראשון, תקיפת המתלוננת; השני, העבירות נגד השוטרים - שהמארג הראייתי הנוגע להם הינו שונה. לפיכך נדון להלן בשני חלקים אלה בנפרד, הגם שכפי שנראה בהמשך ישנה השלכה ראייתית מסוימת בין שני חלקי האירוע.

(1) תקיפת המתלוננת:

34. ייאמר מיד, כי עדותה של המתלוננת הותירה רושם חיובי. המתלוננת העידה באופן ענייני, ניכר היה שהיא מבקשת לדייק במסירת פרטי האירוע לבית המשפט וכן ניכר היה שהיא מקפידה שלא להעצים את האירוע. הגם שהמתלוננת תיארה תקיפה חמורה, היא לא ניסתה לייחס לנאשם מניעים נסתרים כלשהם והסבירה כי מדובר באלימות סתמית, על רקע שימוש בחומרים משכרים, ותו לא.

35. להבדיל, הנאשם העיד בבית המשפט על דרך ההתחמקות וההתחממות, כשהוא מגלה טפח

ומסתיר שניים. יחד עם זאת, במקומות שונים בגרסתו - הן במסגרת הודעתו במשטרה (ת/1) והן במסגרת עדותו לפני - התבטא הנאשם באופן שיש בו משום ראשית הודיה. הנאשם תיאר בהודעתו כי התגלגל עם המתלוננת במדרגות ואף ציין כי ייתכן שמשך בשערה (ר' בפסקה 22 דלעיל). בעדותו לפני, בהתייחס לגרסת המתלוננת הרבה הנאשם להשתמש בביטויים "יכול להיות" ו"אולי". בנוסף, הנאשם סיפר כי בעקבות האירוע הוא המתין להגעת שוטרים ולקראת סיום עדותו גם ציין "קיבלתי את שלי" - בהתייחס לימי מעצרו - ואף הוסיף "ברור שהייתי צריך להתנצל" (ר' בפסקה 32 דלעיל); אמירות שבוודאי עולות כדי ראשית הודיה.

36. לא למותר לציין כי הנאשם התנהל בעדותו בדרך תמוה-משהו, ועל רקע זה נשאל על-ידי בית המשפט אם הוא מעוניין לעבור בדיקה פסיכיאטרית. ואולם, הנאשם השיב לכך בשלילה ואף הוסיף: "אני עובד באבטחה כבר 15 שנה, אם היו לי בעיות כאלה זה היה כבר מגיע מזמן" (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 24 ואילך. במקום אחר הבהיר הנאשם כי הוא עובד ללא נשק. שם, עמ' 48 שורה 11). בנסיבות אלה לא הורה בית המשפט על עריכת בדיקה, ויש להדגיש כי לא הוצגה לפני בית המשפט תשתית העשויה להצדיק מתן הוראה לעריכת בדיקה פסיכיאטרית כפויה.

37. המסקנה המתבקשת מהאמור עד כאן הינה, אם כן, כי אין כל ספק בשאלת קרות אירוע תקיפת המתלוננת, וכן כי אירוע זה אירע במציאות כפי שתיארה אותו המתלוננת בעדותה לפני. יש להטעים, בהקשר זה, כי לא ניתן ליישב בין גרסת המתלוננת לבין גרסת ההגנה אודות נפילה משותפת והתגלגלות - כפי שביקשה ב"כ הנאשם לעשות בסיכומיה - שכן המתלוננת תיארה כיצד הנאשם תקף אותה במשיכות שיער, במכות ובהטחת הראש. לפיכך, קבלת עדותה של המתלוננת מחייבת, מניה וביה, את דחיית גרסת הנאשם.

38. אכן, לעניין התקיפה עדותה של המתלוננת הינה עדות יחידה. מכאן, שבטרם הרשעה על בית המשפט להזהיר את עצמו כי עליו להקפיד קפידה יתירה ולשאל את עצמו אם בנסיבות העניין אמנם אפשר לסמוך על עדות יחידה זו ולהרשיע את הנאשם על-פיה (ר' י' קדמי, על הראיות (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק ראשון, בעמ' 472).

ואולם, כאמור, עדותה של המתלוננת הינה עדות מהימנה על-פניה, עדות המשתלבת עם נסיבות העניין ומתיישבת עם שורת ההיגיון. זאת ועוד, הגם שעדותה של המתלוננת הינה עדות יחידה, יש לה חיזוקים שונים גם בעדויות נוספות וגם בראיות אובייקטיביות:

- הן מ והן השוטר מרהג'י העידו כי המתלוננת - שהיתה קורבן למעשה אלימות - דיווחה להם על פרטי האירוע מיד ובסמוך לאחר קרותו (לשוטר מרהג'י בשיחת טלפון).
- התנהגותה של המתלוננת מיד לאחר האירוע, דהיינו: בריחתה מהמקום בשל חשש משובו של הנאשם, מצביעה על מצבה הנפשי של המתלוננת עקב התקיפה ותומכת בגרסתה כי הותקפה.
- גרסתה של המתלוננת בדבר פגיעות, שנגרמו לה בעטייה של התקיפה, נתמכת הן בתצלומים (ת/4) והן בתעודה הרפואית (ת/6).

(2) העבירות נגד השוטרים:

39. ביצוע העבירות בהן הואשם הנאשם בהקשר זה - דהיינו: העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי

תפקידו והעבירה של תקיפת שוטר - הוכח לפניי כנדרש אף בגרסת הנאשם עצמו. הנאשם סיפר כי הפריע לשוטרים במילוי תפקידם הן בכך שסירב להתלוות אליהם והן בכך שסירב להציג בפניהם תעודת זהות. בנוסף, הנאשם הודה כי תקף את השוטר, כשהוא מתאר את התקיפה פעם כ"דחיפה", פעם כ"טפיחה" ופעם כ"אגרוף קטן", ואף הוסיף והסביר את רקע הדברים בכך שהוא התעצבן על השוטרים משום שהם שאלו אותו שאלות שונות (ר' בפסקאות 28-29 דלעיל). לפיכך, אף אם נניח כי השוטר מרהג'י הפריז מעט בתיאור מעשיו של הנאשם, ברי כי יסודות עבירת תקיפת השוטר על-ידי הנאשם הוכחו לפניי כדבעי.

40. ב"כ הנאשם עתרה לזיכוי הנאשם מהעבירות נגד השוטרים משני טעמים שונים: **ראשית**, כך לטענת ב"כ הנאשם, הסיפור שלפיו הנאשם תקף שוטר חסון אינו סביר ואינו מתקבל על הדעת, שכן הנאשם הינו גבר צנום-יחסית. **שנית**, השוטרים הפעילו נגד הנאשם אלימות קשה, בלתי נחוצה ובלתי מידתית, ועל כן בכל מקרה מתגבשת לנאשם הגנה מן הצדק.

41. אין בידי לקבל טענות אלה. באשר לטענה שסיפור תקיפת השוטר אינו סביר, מעבר להודאת הנאשם-עצמו בביצוע התקיפה - אם גם בעוצמה מתונה בלבד - הרי שברור כי עסקינן בנאשם המסוגל לפעול באלימות חמורה ללא כל סיבה וללא היגיון; ובדיוק כאן מתקשרים שני חלקי האירוע. כפי שראינו לעיל, אין ולא יכול להיות ספק שהנאשם תקף באופן חמור את המתלוננת, כאמור ללא כל סיבה וללא כל היגיון. ברי, אפוא, כי אין במקרה זה כל בסיס לטענה ש"אין זה הגיוני" שהנאשם דנא יתקוף שוטר; ובוודאי שטענה כזו אינה יכולה לבסס ספק סביר העשוי להביא לזיכוי הנאשם.

42. באשר לטענה כי השוטרים הפעילו כלפי הנאשם אלימות בלתי נחוצה ובלתי מידתית, הרי שטענה זו נסתרת בגרסת הנאשם-עצמו. בהודעתו במשטרה ציין הנאשם כי הפעלת האלימות נגדו נעשתה רק כאשר השוטרים ניסו להשתלט עליו - לאחר שכזכור סירב להישמע להוראותיהם ואף תקף את השוטר מרהג'י - וכל שטען הוא שהשוטרים "**קצת**" הרביצו לו (ר' בפסקה 23 דלעיל). יתר על כן, מעדותו של הנאשם לפניי ומתיאוריו עולה מפורשות שהתנהלות השוטרים היתה סבירה בנסיבות העניין, כאשר הנאשם אף חזר וציין כי אין בליבו כל טרפוניה על התנהלות השוטרים. הינה כי כן, אין כל יסוד לקבוע שבמקרה דנא הופעלה נגד הנאשם אלימות משטרתית בלתי נחוצה ובלתי מידתית; בוודאי לא במידה כזו העשויה לגבש לנאשם הגנה מן הצדק.

(3) טענת ב"כ הנאשם להתקיימות סייג השכרות:

43. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה לזיכוי הנאשם בשל התקיימות סייג השכרות, וזאת על רקע מצבו של הנאשם בעת ביצוע כל העבירות שבהן הוא הואשם לפניי. ייאמר מיד, כי לעניין זה הנאשם עצמו ערך אבחנה בין שני חלקי האירוע, כאשר - כגרסתו - עובר לתקיפת המתלוננת הוא היה מצוי בשכרות קלה, לאחר שתיית בקבוק בירה אחד בלבד, ורק לאחר מכן, כשנכנס הנאשם לדירתו והמתין להגעת השוטרים, שתה עוד רבע בקבוק ליקר.

44. לצורך הדיון - וגם על רקע העולה מעדות המתלוננת, מחד גיסא, ומעדויות השוטרים מרהג'י וחזן, מאידך גיסא - נכון אני להניח כי הנאשם אמנם היה במצב של שכרות במהלך כל האירוע, על שני חלקיו. יחד עם זאת עסקינן, גם לפי גרסת הנאשם, בשכרות רצונית; והנאשם אף לא העלה טענה כי השכרות נגרמה לו, כביכול, שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו. לפיכך חלות במקרה דנא הוראות סעיף 34ט(ב) לחוק

העונשין, הקובעות כלהלן:

עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

45. עינינו הרואות, אם כן, כי סייג השכרות, במקרה של שכרות רצונית, הינו סייג מצומצם ביותר, והלכה למעשה **כלל אינו חל** כאשר מדובר בעבירות שהיסוד הנפשי שלהן אינו כולל רכיב של כוונה (או מטרה). לפיכך, ומכיוון שהעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ותקיפת שוטר אינן כוללות רכיב של כוונה, אין במצב שכרותו של הנאשם כדי להעלות או להוריד לעניין אחריותו לביצוען של עבירות אלה.

שונה הוא דינה של העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי ההגדרה שבדין, עבירה זו עניינה במי ש"עושה מעשה **בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק...**" (כאמור בהוראות סעיף 275 לחוק העונשין. כיוון שלא מדובר בעבירה תוצאתית, מבחינה משפטית מדובר בדרישת מטרה). מכאן, שנוכח שכרותו של הנאשם בעת האירוע לא ניתן להרשיעו בביצוע עבירה זו (ר' והשווה רע"פ 6382/11 **קאדריה נ' מדינת ישראל** (2013)).

ה. סוף דבר:

46. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני קובע כלהלן:

אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, ועבירה של תקיפת שוטר, לפי הוראות סעיף 273 לחוק העונשין.

אני מזכה את הנאשם מעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי הכרעת דין זו כוללת ציטוטים מתוך ההודעות והמוצגים האחרים, שהוגשו במהלך המשפט, וכן מתוך פרוטוקולי הדיונים ואזכורים משפטיים. כל ההדגשות המופיעות בציטוטים אלה **אינן** מופיעות במקור והן

תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.